

„Животътъ е борба и бой, ---  
 Живитъ ся каратъ;  
 У гробътъ е миръ и покой, ---  
 Мръвйтъ не баратъ.“

(ТРЕВНА 30 Августа 1881).

Знайтъ сънародниците ми читатели, че вслѣдствие на станжлий въ Българийж прѣвратъ, входътъ въ Княжеството быде възбраненъ за нѣколко извѣстны лица. Въ броятъ на тѣзи «грѣшны людие» бѣхъ приброенъ и азъ, и на мене бѣ запрѣтено да ся вѣстивамъ, дѣто и да е, въ териториитж на Княжество-то. Цѣла година бѣше ся минало отъ това запрѣщение; прѣстави ми ся нужда и по тѣжж нуждж, въ началото на новжж годниж азъ трѣгнхъ за Софийж.

Като стигнхъ въ Ихтиманъ отпавихъ отъ тамъ до Българскыйтъ князь слѣдующжж телеграмж:

«Покоритѣше просиж разрѣшение да ми ся дозволи за три дни да прибдж въ Софийж по частны дѣла.»

А до министра Президента (Генералъ Соболева) такъжж:

«Просиж позволение да дойдж въ Софийж за три дни по собствены дѣла. Чикамъ отвѣтъ на Вакарелскжжж станцийж.»

Въ Ихтиманъ още получихъ отъ странж на Принца Батембергъ слѣдующий отговоръ:

«Негово Высочество ви разрѣшава да прибждите три дни въ Софийж.»

АДЮТАНТЪ ПОЛКОВНИКЪ ДОГВИНОВЪ.

А на Вакарелскжжж станцийж получихъ отъ министра президента този отговоръ:

«Нѣмамъ нищо противу идванието ви въ Софийж, съгласно съ телеграмжжж ви изъ Ихтиманъ. Отговорѣте че сте приели телеграмжжж ми.»

ГЕНЕРАЛЪ СОВОЛЕВЪ.

Стигнхъ въ Софийж на 7 Януария по обѣдъ.

До вечерътж, освѣнь онова що можихъ да извършиж по частижжж си работж, азъ ся видѣхъ още съ повечето отъ моитѣ приятели и единомысленицы, които дѣйдохж да мя посѣтятъ. Ний, разумѣва ся, поговорихмы върху положението на работитѣ въ отечеството ни и обсжждахмы народоубийственижжж политикж на